



ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΑ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΔΕΣ... ΕΜΠΟΡΟΙ !

Φαίνεται πώς είναι πολύ τής μόδας τελευταία στο Παρίσι ν' ανοίγουν οι μεγάλες καλλιτεχνίδες καταστήματα και ν' επιδίδονται εκτός απ' την τέχνη τους, και στό όμπροφο.

Μάζι από τις καλλιτεχνίδες αυτής έγινε μεγάλη μοδίστα και μιά άλλη μεγάλη καπελούδη. Ή περιπέτημα μάλιστα Λίνα Καβαλλιέρι ανοίξει ένα Ινστιτούτο καλλινόγη στην άριστοχρατικότερη συνοικία του Παρισιού ! Το κατάστημα αυτό είναι ωραιότατου ρυθμού, δεχεται χαροποίες σαλόνια και απ' την πρώτη στιγμή έτσι ήρθε τις Παριζιάνες που θέλουν νά... επισκευάσουν την ώμορφά τους !

Εντυχώς γι' αυτήν η Λίνα Καβαλλιέρι είναι η πιο ζωντανή γενεύη του Ινστιτούτου της, γιατί διατηρείται πάντα ώμορφη άν και έχει τά χρονάκα της.

κονν πρού παντός !

— Άναλαμβεντον ιγώ, διέκοψε ο Λαυρέντιος.

Μαύρον φειδίν που θά τα φάει, μουρούμισε τότε ο λοχίας. Και χτυπώντας το τσαρούχι του κατά γής μουρούμισε:

— Ίερους κι απόκινουν ! Δύνουμονσι λέουσια τι τραβᾶς ...

Και σάν νά πήρε κάποια απόφασις γύρισε πόδες τὸν Κουφίδα και τώντε:

— Παρουσάστι τουν οὐρέ τούν συλληφθέντα κατιμπρούσθεν μου δά τά πιρατέρον !

Η άναγκρισις έπειλεισ, ή ώρα έπειρασ, τὸ στραπέι στρωθήκε σχεδόν, κι' η Μαρούλα δέν έφαντονταν. Τά άλλα κυριτσα γύρισαν με μάγαλιές από κατακόκκινες παπαρούνες, σάν διμασμένα φιλμάτα, από μαργαρίτες άθωες, σάν μάτια μικρού παιδιού, από άνθεμάνες με ποντιγόνα κοριτσιού που πετωτασθήνεται άγαπη, με κίτρινα σάν ήλιοστάλαχα σχοινιά, με καύνους γλανούνς, στάχιεια μεστωμένα και πρασιάνες και μοσχοχόρδα και λογιών-λογιών άγρυπνούσθαν.

Η Μαρούλα άμως δέν έγινυσε.

Λοιπούσι λαχταριστό κι' δλόδροσο τὸ ἄρπαξε κάποιος απ' τοὺς άνθρωπους τοῦ μοναστηριού φάνεται!!! Μπορεῖ κι' ο Λαυρέντιος;

Βόμβα νά έσκαβε πρὸ τοῦ Καρανταή δέν θά τὸν τά-ραζε έσται !

— Ούρ' τι ταρπλᾶς ! φιδύρισε.

Και γιρίζοντας πρὸ τῶν άναστατωθέντα γιά τὸ σκάνδαλο κόσμο και τοὺς εζήνουσι τοὺς συνταραχθέντας άνέραξε:

— Ιπι το ἔχην παριθῆν κι παραχρῆμα !!.. Ίεφουνδος κατά καλογόρου δίκαιον λύκου τρυφίρουν αρνίον αρράζουντοντες...

Οι εζήνουσι δρόχυρτεν εἰς καταδιωξίν οὐδιλάζοντες και βλασφημούντες από τὴν πείνα ! Οι χωρικοὶ και οι καλόγροι τοὺς άλογούσθαν. Δίποδος και τετράποδα άναστατωθήναν.

Έξεστράτευσαν, άλλα παπᾶ-Λαυρέντιος πουθενά δέν φάνηκε. Κατασυντριμένος και καταϊδρωμένος ο λοχίας άναγκασθήκε νά σταθῇ.

— Τὰ πάντα ματότες ! οδύριαζε. Οδύριαζε φάγη τοὺν θηρίουν. Τί δέουν νέσθει ! Νά ξεκαλούσθησυμν καταδιώκουντες πρὸ τοῦ άγρων τῆς Μαρούλας ή νά παρηγορθούμι μι τούν ψιθό !

Και δι στόμαχος ένικησε τὴν καρδίαν ! Ο λοχίας και οι περιόδους διευθύνθησαν πρὸ τῆς φυταράξες, δησού νέσθεις «ταμπλᾶς» τοὺς περιμένειν. «Αλλοι πεινασμένοι, επωφελήθηντες τῆς άποισιάς τῶν πανηγυριστῶν και τῶν εζήνων, καταδιωκόντων τὸν ἀπαγγέλλοντα τὴν Μαρούλαν Λαυρέντιον, δρόχυρτκαν ἐπὶ τῶν ψητῶν και τὰ κατεβούχθησαν μέριο κοκκάλων !!!

— Ο διστυχής λοχίας έφρυναξε:

— Ούρ δέν έμνεις πιπουτίς ;

— Μάιδη μαρόδροφον ...

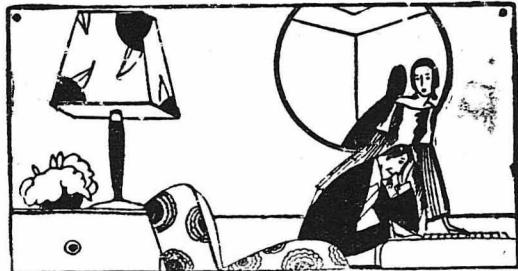
— Αί ουν μαύνους!!! Ούδε Μαρούλαν θά ίδουν, μάιδη μαρούλοφουν πέραστον μέχρι θυνάτουν, μουρμουρίζοντας

— Μάιδη Μαρούλαν, μάιδη μαρούλοφουν ! Φτω οι ξουρκίζουσανταν μι τούν άπηγανον !!!

Σταμ. Σταμ.



— Χαϊ μανούλα μ' πάου δέρμους ...



ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΕΝΟ ΤΥΠΟ

Τὸ λουτρὸ τῶν ἀγαλμάτων.

Στὸ Λονδίνο ίπαρχοι μιὰ εἰδικὴ ίπηρεσία τὸ «Οφρις ὅφ Γουόκες», ή δοπίαν επιμελεῖται τὰ πολύρωμα μάγαλατα ποὺ είναι στην ίπηρεσία πολύρωμα μάγαλατα πού μέρονται τῆς απεράντοντος πρωτειούσης. Λόγω τῆς μεγάλης καπνίας ποὺ βγαίνει από τις αναρρόμητες κανονδόχους τοῦ Στρ., τοῦ μάγαλατα λερόντων και πρέπει φυσικά νά καθαρίζονται συγκάνεια, τούλαίστον τέσσερες φορές τὸν χρόνο...

Η πνησίδα καθαρότητος τῶν μάγαλατων, δη σοτία, άγνωστων διατί έδρευε σὲ σὸν Ανάκτορο τοῦ Αγίου Ιακώβου, (τὴν κατοικία τοῦ πριγκηποῦ τῆς Οὐαλλίας), ξοδεύει κάπει χρόνο σεβαστό χρηματικό ποσό για μωσίους πρωσωπικού, ζργατών, και πρό πάντων γιά τὰ ειδή καθαρότητος :

Τὰ συνήθη μάγαλατα πλένονται μὲ σαπονίν και νερό και ξεπλένονται μὲ ένα ειδικὸν φυσικό. Οι δὲ πράσινοι λεκέδες πού σχηματίζονται στὰ βάθα τῶν μάγαλατων αντέων απὸ τὴν γρήγορα καθαρίζονται μὲ σαπονίν, άμμωνία, δέκτος τῶν φραγικῶν.

Αἱ λοιπόν, γάρ νά καθαρίσεται εἶναι τὰ συνήθη μάγαλατα τέσσερες φορές τὸν χρόνο δαπανῶνται 40 λίρες σε εργίες, (14.000 δραχμές), σὲ νερό, σαπονίν, και δύμωνία, δέκτος τῶν φραγικῶν. Τὰ μικρότερα μάγαλατα στοιχίζονται τὸ λιγάντερο δέκτος σε διερίδες, δηλώντα τὸν χρόνο.

Όταν καθαρίσεται τὸ τεράστιο μάγαλατο τοῦ Νέλσωνος, ποὺ βρίσκεται στὴν πλατεία Τραφαλγάρη, ὁ λογαριασμὸς είναι τεράστιος. Τὴν τελευταία φορὰ ποὺ τὸ μάγαλατο τοῦ Νέλσωνος «πήρης δὲ λουτρὸ τὸν δαπανῆται τὸν δαπανήτην 400 λίρες στηρίζεις (140.000 δραχμές) σὲ σαπονίν, άμμωνία, νερό και ξελεία γιά τις σκαλαρίες». Εδυτχώς δημοσίευεται κάπει 20 χρόνια...

Κέλπω 'Αγγλίδες άριστοκράτιδες

Στὸ Λονδίνο έγινε πρὸ καιροῦ μία απίστευτη σχεδὸν δίκη. Μία απὸ τις μεγαλύτερες μοδίστες τῆς άγγλικῆς πρωτευούσης κατήγγειλε κάποια μεγάλη κυριά τῆς άγγλικῆς άριστοκρατίας εἰπὲ δόλωφ, ἀπάτη και δέπι πλέον δη τὴν έσημησάς μεγάλη ποσά. Θά νομίσει βέβαια κανεὶς δη τὴν κυρία αυτὴ έσηγε τύποτε χρήματα τῆς μοδίστας η δητερούσης πληρώματος λογαριασμών. Καθε ἀλλο. Η κυρία ήταν ή καλύτερη και τακτικότερη πελάτια της. Αγόρασε πάντοτε τὰ περισσότερα και τὰ καλύτερα φορέματα ποὺ ἐκράζεις η μοδίστα, και τὰ έπληρων άμεσως, χωρίς ποτὲ νά συζητηται γιά τὴν ειρήνη τους.

Αλλά τότε θά φατήση κανεὶς πῶς ἀπάτησες και έσημώσιτε τὴν μοδίστα της ;

Άπλονταστα. Η κυρία ήταν συνεννοημένη μὲ μάνη δλλη μοδίστα, απ' τις μεγαλύτερες τοῦ Λονδίνου, μὲ τὴν δοπία ή μηνύτωρια βρισκοτανα σὲ ἀνταγωνισμό.

Μόλις λοιπόν η μηνύτωρια ἐκρεάριζε ένα καινούργιο μοντέλο ή καιτηγορουμένη ἐπενδύεται πρώτη απὸ δλλε; νά τὸ άγοραστο. Επειτα τοῦ λόγες δρεσ συνηρητάσ ποσά με τὴν δλλη μοδίστα, μὲ τὴν δοπία ήταν συνεννοημένη και δοπία άντεγραφεις τῆς λεπτομέρειες τοῦ νέου μοντέλου και τὸ ένεράντεις της αντή τοις συδ-τρεβις μέρες στὴν πελατεία της, γιά δικο της ! Εννοείται δη την μεσολάθηση αυτή η ἀριστοκράτης κυριά ἐπεργεντε ένα δρόκετα σεβαστὸ ποσό.

Μή αὐτὸν τὸν τρόπο η μὲν ἀντιγράφουσα μοδίστα κατώρθωνται πάντοτε νά ἀνταποκρίνεται στὶς ἀνάγκες τῆς πελατείας της και νά ἀνταγωνίζεται ἀπότελεσματικά τὴν ἀντίπαλο της, η δὲ κυρία νά είνει πάντοτε τελευταία μὲ τὴν μορμόνα μὲ τὴν τελευταία μόδα και δὲπι πλέον νά κερδίζῃ και ἀρκετά χρήματα.;

Τὸ δικαστήριο κατεδίκασε φυσικά τὴν πολυήγανη και πρακτική ἀριστοκράτηα και πληρώσα 10.000 στερλίνες στὴν μοδίστα τὴν δοπίαν ἀπατούσε...